

22.4.2009

Dnro 1341/2/09

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jukka Lindstedt

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Mikko Sarja

ESITYS TAKSILUPIEN MYÖNTÄMISTÄ KOSKEVAN SÄÄNTELYN KEHITTÄMISEKSI

ASIAN TAUSTAA

Tutkittavanani on ollut kanteluasia dnro 2844/4/07, jossa oli kyse taksiliikennelain (217/2007) 10 §:n 3 momentin mukaisen taksinkuljettajakokemuksen laskentatavasta lääninhallituksissa taksilupia myönnettäessä. Jäljennös tänään antamastani päätöksestä on liitteenä.

Taksinkuljettajan työkokemus ja sen määrän arvioiminen ovat taksilupia myönnettäessä hyvin merkityksellisiä tekijöitä lääninhallitusten arvioidessa henkilön oikeutta päästä luvanvaraisen elinkeinon piiriin ennen muuta silloin, kun hakijoita on enemmän kuin lupia voidaan myöntää ja hakijat joudutaan asettamaan paremmuusjärjestykseen. Taksiliikennelain säännöksissä tai niiden perusteluissa (HE 38/2006 vp, LiVM 34/2006 vp ja PeVL 31/2006 vp) ei ole enemmälti määritelty työkokemuksen laskentatapaa eikä todentamista.

Säätely jättää siten nykyisellään verraten paljon sijaa lääninhallitusten harkinnalle. Kanteluasiaa tutkittaessa ilmeni, että käytännöt eri lääninhallituksissa ovat poikenneet toisistaan, mikä lisäksi vaihtelua on voinut olla myös saman läänin sisällä.

Edellä todetun vuoksi kuljettajakokemuksen arvioimisessa tulisi pyrkiä selkeämpiin ja yhtenäisempiin menettelytapoihin. Tässä tarkoituksessa lääninhallitusten ja ministeriön keskeinen epävirallinen lain vaikutuksia ja yhtenäistä käytäntöä seurannut ja helmikuusta 2007 toukokuuhun 2008 toiminut työryhmä onkin 1.7.2008 antanut taksiliikennelain soveltamisohjeen.

Tästä sinänsä myönteisestä ja merkille pantavasta seikasta huolimatta pidän hakijoiden oikeusturvan kannalta edelleenkin ongelmallisena sitä, että näin merkityksellinen seikka on jäänyt laissa tai sen perusteluissa lähemmin määrittelemättä. Toiseksi en pidä – ottaen huomioon, että taksiliikennelaissa ei ole erikseen säädetty lain tulkintaa tai soveltamista koskevien ministeriön ohjeiden tai määräysten antamisesta – tyydyttävänä sitä, että yhdenmukaisen käytännön aikaansaaminen asiassa, jolla on kytkentä perusoikeutena turvattuun oikeuteen harjoittaa elinkeinoa, on toistaiseksi vain edellä mainitun epävirallisen työryhmän julkaisemien kannanottojen varassa ilman, että kyse olisi lakiin sisältyvän valtuussäännöksen nojalla annetuista virallisista ohjeista tai määräyksistä.

ESITYS

Edellä todetun johdosta esitän eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 11 §:n 2 momentin nojalla liikenne- ja viestintäministeriölle, että se ryhtyisi toimenpiteisiin taksilupien myöntämistä koskevan sääntelyn kehittämiseksi niin, että hakijoiden etusijajärjestyksen määräytymisen kannalta merkityksellisen tekijän eli työkokemuksen arvioinnin ja todentamisen kriteerit

tulisivat määritellyiksi oikeudellisesti tehokkaalla ja yhdenmukaisen lainsoveltamisen sekä hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun nykyistä paremmin turvaavalla tavalla.

Ministeriön harkittavaksi jää – perustuslain 80 §:n vaatimukset huomioon ottaen – onko edellä mainittu toteutettavissa esimerkiksi määrittelemällä suoraan taksiliikennelain asianomaisessa säännöksessä työkokemuksen arvioimisessa ja todentamisessa huomioon otettavat seikat tai niin, että asiasta voitaisiin mainittuun lakiin lisättävän valtuutussäännöksen nojalla antaa tarkempia alemmanasteisia määräyksiä tai ohjeita.

Pyydän ministeriötä ilmoittamaan kuluvan vuoden loppuun mennessä, mihin toimenpiteisiin esitykseni mahdollisesti on antanut aihetta.